

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กาญจนา แก้วเทพ. 2541. สื่อสารมวลชน:ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร:

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กาญจนา แก้วเทพ . 2539 . "วัฒนธรรมใหม่ในสังคมไทย : พิเคราะห์ด้วยวิธีการมนุษยวิธี" ,

• ในจินตนาการสู่ยุค 2000 : นวัตกรรมด้านกระบวนทัศน์ด้านไทยศึกษา? หน้า 277-280.

กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย .

กัลยา รื่นฤทธิ์. 14 พฤษภาคม 2543. Product Manager บริษัทคาสโตรอลแห่งประเทศไทย

ไทย. สัมภาษณ์.

ขวัญสิริ บำรุงศักดิ์ศิลป์ . 21 พฤษภาคม 2543. Advertising Coordinator บริษัทเอสโซ่แห่ง

ประเทศไทย. สัมภาษณ์.

คู่แข่งรายสัปดาห์ ปีที่ 9 ฉบับที่ 431 วันที่ 31 พฤษภาคม - 6 มิถุนายน พ.ศ.2542 , หน้า 10

คู่แข่งรายสัปดาห์ ปีที่ 9 ฉบับที่ 434 วันที่ 5-11 กรกฎาคม พ.ศ. 2542, หน้า 7

จุไรรัตน์ จินตกานนท์. ความก้าวร้าวรุนแรงทางโทรทัศน์. กรุงเทพมหานคร :

ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ .

ชำนาญ เตียวเจริญกุล. 22 มีนาคม 2543 . Product Manager บริษัทแมส มาร์เก็ตติ้ง จำกัด.

สัมภาษณ์ .

"เด็ก:พฤติกรรมเบี่ยงเบน พิษจากเช็ทในโฆษณา." ในจุดประกายปริทัศน์. กรุงเทพมหานคร,

วันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542, หน้า 2

ดวงรัตน์ กมโลบล . 2535 . การศึกษาลักษณะของการสร้างอารมณ์โดยสังคมในการ์ตูนญี่ปุ่นทาง

โทรทัศน์ชุด "โดเรมอน. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธนชัย ณ นคร . "โฆษณา'42 ยังไม่มีอะไรน่าตื่นเต้น." คู่แข่งรายสัปดาห์, ฉบับกุมภาพันธ์ พ.ศ.

2542 , หน้า 92-94

นงนาถฯ. "ฆ่าตัวตาย...วันนี้." กรุงเทพ วันอาทิตย์ , ปีที่ 12 วันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2541,

หน้า 2-4

บุญรักษ์ บุญญะเขตมาลา .2537. ฐานันดรที่สี่ จากระบบโลกถึงรัฐไทย . กรุงเทพมหานคร :

โครงการจัดพิมพ์คปไฟ .

เบญจวรรณ รัตนวิจิตร. กรุงเทพธุรกิจ วันที่ 2 มีนาคม พ.ศ.2542, หน้า 5

- ประทีน เท็งตรงจิตต์. 29 เมษายน 2543. เลขานุการคณะกรรมการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ และเสริมสร้างความเป็นธรรมด้านการค้า ตั้งแต่ปี 24540-2542. สัมภาษณ์.
- มาลี สุขอารีย์ชัย. 7 พฤษภาคม 2543. ผู้จัดการฝ่ายการตลาด บริษัทเบตเตอร์เวย์ (ประเทศไทย) จำกัด. สัมภาษณ์.
- สุกัญญา หาญตระกูล. 2522. ส.น.ท.ผ.สาร ฉบับรวมบทความทางวิชาการ สมาคมนักเรียนไทยใน ประเทศฝรั่งเศส.
- เสรี วงษ์มณฑา . 2533. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมต่อความรุนแรงของเยาวชน กับพฤติกรรมในการดูโทรทัศน์. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและ ประสานงานเยาวชนแห่งชาติ .
- อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. 2534. อุตสาหกรรมโฆษณาโครงสร้างและอิทธิพลต่อเนื้อหาสื่อมวลชน. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เอมจิต กิตติวัฒน์ . 2531. การวิเคราะห์เนื้อหาความรุนแรงในข่าวโทรทัศน์ภาคค่ำ. วิทยานิพนธ์ นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรถจักร์ สัตยานุรักษ์ .2540. รอยต่อแห่งยุคสมัย . กรุงเทพมหานคร : บริษัท อัมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด(มหาชน) .
- อรวรรณ ปิลันธน์โอวาท . 2537. การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .
- อุรสา ขวัญยืน."ส่งเสียดู 41 งบโฆษณาดีงเหว." นิตยสารคู่แข่ง , ฉบับมกราคม พ.ศ. 2542
- อุรสา ขวัญยืน."ADFEST 1999 ไทยไม่น้อยหน้าเทียบชั้นอินเตอร์." นิตยสารคู่แข่ง, ฉบับเมษายน พ.ศ.2542, หน้า18

ภาษาอังกฤษ

- A. Day, Louis .1997. Ethics in Media Communications Cases and Controversies 2nd.
California : Wadsworth Publishing.
- B.Salwen, Michael and W. Stacks, Don .1996." Violence and Sex in The Media ".An
Integrated Approach to Communication Theory and Research . New Jersey :
Lawrence Erlbaum Associates .
- Budd Richard. W,Throp Robert K, Donohew Lewis. 1967.Content Analysis of
Communication. New York : The McMillan Company .
- Gunter, Barrie and Harrison, Jackie . 1998. "An analysis of amount ,nature ,location and
origin of violence in British programmes". Violence on Television. London :
Routledge .
- Harris, Richard Jackson.1994. A Cognitive Psychology of Mass Communication . New
Jersey : Lawrence Erlbaum Associates .
- Jonathan Gutman . August / September 1982. "The Impact of Advertising at the Time of
Consumption". Journal of Advertising Research Volume 22, No.4. New York .
- Larsen, Otto n.1968.Violence and The Mass Media .New York : University of Washington.
- Ramesh Closepet and Lai-si Tsui .1/1992."An Interview with Professor George Gerbner",
Media Development . Chicago .
- Wilson ,Barbara J.1997. "Violence in Television Programming Overall".
National Violence Study Volume1 . USA : Sage Publications,Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก

แบบของการลงรหัส [code book]1.PAT Level

ผู้กระทำ	1 = คนเดียว 2 = เป็นกลุ่ม 3 = เป็นโดยนัย 4 = ไม่มี
ขนาดของกลุ่มผู้กระทำ	1 = 2 คน 2 = 3 - 9 คน 3 = 10-99 คน 4 = 100-999 คน 5 = 1000 คนหรือมากกว่า
ผู้ถูกกระทำ	1 = คนเดียว 2 = เป็นกลุ่ม 3 = เป็นโดยนัย
ขนาดของกลุ่มผู้ถูกกระทำ	1 = 2 คน 2 = 3 - 9 คน 3 = 10-99 คน 4 = 100-999 คน 5 = 1000 คนหรือมากกว่า
เหตุผลของความรุนแรง	1 = ป้องกันตัวเอง 2 = โกรธ 3 = แก้แค้น 4 = ประโยชน์ส่วนตัว 5 = เพื่อความสนุก / จิตไม่ปกติ 6 = อุบัติเหตุ 7 = ผิดหวัง 8 = ช่วยเหลือ 9 = ทดสอบ 10= เข้าใจผิด 11= อื่นๆ

- การล้วงละเมิดทางเพศ 0 = ไม่มี
1 = มี
- ชนิดของการกระทำ 1 = ช่มชู้ / คุกคาม
2 = การให้พฤติกรรม
3 = ผลลัพธ์จากการทำร้าย
4 = อุบัติเหตุ
- เครื่องมือที่ใช้ 1 = วิถีธรรมชาติ
2 = อาวุธไม่ปกติ
3 = อาวุธธรรมดา / ไม่ใช่ปืน
4 = อาวุธธรรมดา / ใช้ปืน
5 = อาวุธหนัก
6 = ระเบิด
7 = ไม่รู้อาวุธที่ใช้
8 = การช่มชู้ / ใช้ภาษาอย่างเดียว
9 = ใช้อาวุธหลายอย่าง.....
- จำนวนครั้งของแสดงการกระทำ 1 = ครั้งเดียว
2 = มีบ้าง (2-9 ครั้ง)
3 = มาก (10-20 ครั้ง)
4 = มากที่สุด (มากกว่า 21 ครั้ง)
5 = ใช้ไม่ได้ (กรณีเป็นการช่มชู้ / เป็นการแสดงผลลัพธ์จาก การทำร้าย)
- การแสดงให้เห็นอันตราย 1 = ไม่มี
2 = เล็กน้อย (ไม่ต้องการแพทย์)
3 = ปานกลาง (ต้องการแพทย์)
4 = รุนแรง (บาดเจ็บถึงตาย)
5 = ไม่ประสบความสำเร็จในการทำร้ายร่างกาย
6 = ไม่ได้แสดงให้เห็นผู้ถูกกระทำ
- ความน่าจะเป็นอันตรายในชีวิตจริง 1 = ไม่มี
2 = เล็กน้อย (ไม่ต้องการแพทย์)
3 = ปานกลาง (ต้องการแพทย์)
4 = รุนแรง (บาดเจ็บถึงตาย)

5 = ไม่ประสบความสำเร็จในการทำร้ายร่างกาย

แสดงการบาดเจ็บ

1 = ไม่แสดงความเจ็บปวด

2 = เจ็บปวดเล็กน้อย

3 = เจ็บปวดปานกลาง (ต้องการแพทย์)

4 = เจ็บปวดรุนแรง

5 = ไม่ประสบความสำเร็จในการทำร้ายร่างกาย

6 = ไม่แสดงให้เห็นภาพผู้ถูกกระทำ

การแสดงภาพการกระทำรุนแรง

1 = ไม่แสดงให้เห็นในฉาก

2 = แสดงให้เห็นบนฉาก

2.Sequence Level

อายุของผู้กระทำ

1 = เด็ก

2 = วัยรุ่น

3 = ผู้ใหญ่

4 = สูงอายุ

5 = หลากหลายอายุ

6 = ไม่สามารถบอกได้

อายุผู้ถูกกระทำ

1 = เด็ก

2 = วัยรุ่น

3 = ผู้ใหญ่

4 = สูงอายุ

5 = หลากหลายอายุ

6 = ไม่สามารถบอกได้

ความแข็งแรงทางร่างกายของผู้กระทำ 1 = แข็งแรง

2 = ปกติ

3 = อ่อนแอ

4 = ทั้งแข็งแรงและอ่อนแอ

5 = ผสมกัน (เป็นกลุ่ม)

6 = ไม่สามารถบอกได้

การให้รางวัล

การยกยอสรรเสริญตัวเอง

0 = ไม่มี

1 = มี

คนอื่นยกยอสรรเสริญ	0 = ไม่มี 1 = มี
รางวัลที่เป็นวัตถุ	0 = ไม่มี 1 = มี
การลงโทษ คำหนีดตัวเอง	0 = ไม่มี 1 = มี
คนอื่นตำหนิ	0 = ไม่มี 1 = มี
ถูกลงโทษที่ไม่ใช่การกระทำที่รุนแรง	0 = ไม่มี 1 = มี
ถูกลงโทษโดยผู้ถูกกระทำ	0 = ไม่มี 1 = มี
ถูกลงโทษโดยคนอื่นกระทำ	0 = ไม่มี 1 = มี
ความชัดเจนของภาพพฤติกรรมรุนแรง การกระทำที่รุนแรงของผู้กระทำ	0 = แสดงภาพระยะไกล 1 = แสดงภาพระยะใกล้ 2 = ไม่แสดงภาพให้เห็น 3 = ใช้ไม่ได้ (กรณีเป็นการข่มขู่ / เป็นการแสดงผลลัพธ์ จากการทำร้าย)
อาวุธเข้าทำร้ายผู้ถูกกระทำ	0 = แสดงภาพระยะไกล 1 = แสดงภาพระยะใกล้ 2 = ไม่ได้แสดงภาพให้เห็น 3 = ใช้ไม่ได้ (กรณีเป็นการข่มขู่ / เป็นการแสดงผลลัพธ์ จากการทำร้าย)

การแสดงภาพผลลัพธ์

(การเห็นเลือด)

- 0 = ไม่มี
- 1 = เล็กน้อย
- 2 = ปานกลาง
- 3 = รุนแรง
- 4 = ใช้ไม่ได้ (กรณีเป็นการข่มขู่)

แสดงความตลกขบขัน

- 0 = ไม่มี
- 1 = มี

3.Program Level

ชนิดของบุคลิกตัวแสดง

ผู้กระทำ

- 1 = มนุษย์
- 2 = สัตว์
- 3 = สิ่งมีชีวิตที่มีพลังเหนือธรรมชาติ
- 4 = สัตว์ที่มีบุคลิกลักษณะเหมือนคน
- 5 = สิ่งมีชีวิตเหนือธรรมชาติที่มีบุคลิกเหมือนคน
- 6 = ลักษณะผสม (มีจ)
- 7 = ไม่สามารถบอกได้

ผู้ถูกกระทำ

- 1 = มนุษย์
- 2 = สัตว์
- 3 = สิ่งมีชีวิตที่มีพลังเหนือธรรมชาติ
- 4 = สัตว์ที่มีบุคลิกลักษณะเหมือนคน
- 5 = สิ่งมีชีวิตเหนือธรรมชาติที่มีบุคลิกเหมือนคน
- 6 = ลักษณะผสม (มีจำนวนมาก)
- 7 = ไม่สามารถบอกได้

เพศของผู้กระทำ

- 0 = ชาย
- 1 = หญิง
- 2 = ผสม (มีจำนวนมาก)
- 3 = ไม่สามารถบอกได้

เพศของผู้ถูกกระทำ

- 0 = ชาย
- 1 = หญิง
- 2 = ผสม (มีจำนวนมาก)
- 3 = ไม่สามารถบอกได้

ชาติพันธุ์ของผู้กระทำ

- 0 = ไทยภาคกลาง
- 1 = จีน
- 2 = แขก
- 3 = ฝรั่งเศส
- 4 = ลูกครึ่งฝรั่ง / ลูกผสม
- 5 = ไทยภาคเหนือ
- 6 = ไทยภาคใต้
- 7 = ไทยภาคอีสาน
- 8 = ผสม (เป็นกลุ่มหลายเชื้อชาติ)
- 9 = ไม่สามารถบอกได้
- 10= ใช้ไม่ได้ (กรณีเป็นสัตว์หรือสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นเหนือธรรมชาติ)

ชาติพันธุ์ของผู้ถูกกระทำ

- 0 = ไทยภาคกลาง
- 1 = จีน
- 2 = แขก
- 3 = ฝรั่งเศส
- 4 = ลูกครึ่งฝรั่ง / ลูกผสม
- 5 = ไทยภาคเหนือ
- 6 = ไทยภาคใต้
- 7 = ไทยภาคอีสาน
- 8 = ผสม (เป็นกลุ่มหลายเชื้อชาติ)
- 9 = ไม่สามารถบอกได้
- 10= ใช้ไม่ได้ (กรณีเป็นสัตว์หรือสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นเหนือธรรมชาติ)

บุคลิกลักษณะที่ดี / เลว
ของผู้กระทำ

- 0 = เลว
- 1 = ปกติ
- 2 = ดี
- 3 = ทั้งดีและเลว
- 4 = ผสม (มีจำนวนมาก)
- 5 = ไม่สามารถบอกได้

บุคลิกลักษณะที่ดี / เลว
ของผู้ถูกกระทำ

- 0 = เลว
- 1 = ปกติ
- 2 = ดี

	3 = ทั้งดีและเลว
	4 = ผสม (มีจำนวนมาก)
	5 = ไม่สามารถบอกได้
สถานะของวีรบุรุษ (ผู้กระทำ)	0 = ไม่ใช่วีรบุรุษ
	1 = วีรบุรุษ
	2 = ผสม (มีจำนวนมาก)
สถานะของวีรบุรุษ (ผู้ถูกกระทำ)	0 = ไม่ใช่วีรบุรุษ
	1 = วีรบุรุษ
	2 = ผสม (มีจำนวนมาก)
จุดประสงค์ของการเล่าเรื่อง	0 = ไม่ใช่เรื่องต่อต้านความรุนแรง [no anti-violent]
	1 = เป็นเรื่องต่อต้านความรุนแรง [anti-violent]
ความสมจริง	0 = เหตุการณ์จริง
	1 = สร้างความจริงขึ้นมาใหม่
	2 = เรื่องแต่ง
	3 = จินตนาการ
การแสดงอันตราย หรือการบาดเจ็บ	0 = ไม่แสดงให้เห็น
	1 = แสดงให้เห็นในฉาก
	2 = แสดงให้เห็นนอกฉาก
รูปแบบการนำเสนอ	1 = สมจริง [life action]
	2 = การ์ตูน [animated action]
	3 = ทั้งสมจริงและการ์ตูน
การลงโทษบุคคลิกคนเลว	1 = ลงโทษอย่างเด่นชัด
	2 = ลงโทษในตอนจบ
	3 = ไม่ได้รับการลงโทษ / ถูกลงโทษเล็กน้อย
	4 = ไม่ใช่ข้อข้างต้น
	5 = ใช้ไม่ได้ (กรณีไม่บอกลักษณะว่าเป็นคนดี คนเลว หรือทั้งดีและเลว)

การลงโทษบุคคลิกคนดี

- 1 = ลงโทษอย่างเด่นชัด
- 2 = ลงโทษในตอนจบ
- 3 = ไม่ได้รับการลงโทษ / ถูกลงโทษเล็กน้อย
- 4 = ไม่ใช่ข้อข้างต้น
- 5 = ใช้ไม่ได้ (กรณี ไม่บอกลักษณะว่าเป็นคนดี คนเลว หรือทั้งดีและเลว)

การลงโทษบุคคลิกคนที่ทั้งดีและเลว

- 1 = ลงโทษอย่างเด่นชัด
- 2 = ลงโทษในตอนจบ
- 3 = ไม่ได้รับการลงโทษ / ถูกลงโทษเล็กน้อย
- 4 = ไม่ใช่ข้อข้างต้น
- 5 = ใช้ไม่ได้ (กรณี ไม่บอกลักษณะว่าเป็นคนดี คนเลว หรือทั้งดีและเลว)

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวกอบแก้ว ไทเย็นยงค์เกิด เกิดวันที่ 13 มีนาคม 2511 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะศิลปศาสตร์ สาขาการละคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปีการศึกษา 2532 จากนั้นเข้าทำงานในบริษัทโฆษณาในตำแหน่งผู้เขียนคำโฆษณา และเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2541

